

[Skatteministeren]

året 1985 androg omsætningen godt 11.000 kr., og underskuddet udgjorde knap 42.000 kr. Besætningen bestod af 18 moderfår og 2 heste. Den for retten udmeldte syns- og skønsmand udtalte, at driften ud fra en landbrugsfaglig teknisk bedømmelse måtte anses for forsvarlig, men at der ikke var udsigt til, at driften på noget tidspunkt ville give overskud. Særligt var det usandsynligt, at der ville kunne opnås dækning for kapacitetsomkostningerne (bygningsskrivninger, forsikringer, regnskabsføring, biludgifter, elektricitet og telefon). Vestre Landsret lagde til grund, at ejendommen havde været drevet landbrugsmæssigt fagligt forsvarligt, men lagde også til grund, at ejendommen ikke havde givet overskud, og at der ikke var udsigt til, at den senere ville give overskud, selv om driften blev intensiveret. Under hensyn hertil fandt Vestre Landsret ikke grundlag for at antage, at ejendommen blev drevet på en sådan måde, at underskuddet kunne fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Spørgsmålet, om et landbrug skal anses for en hobbyvirksomhed eller en erhvervsvirksomhed, opstår i de tilfælde, hvor der er tvivl om, hvorvidt det primære formål med virksomheden er at opnå en indtægt. Hvis det egentlige formål med at erhverve et landbrug er at erhverve en bolig eller at opnå mulighed for at dyrke fritidsinteresser og landbruget ikke i øvrigt drives erhvervmæssigt, kan skattemyndighederne nægte fradrag for underskud med henvisning til, at der er tale om en hobbyvirksomhed.

Om et landbrug eller andre former for virksomheder skal anses som erhvervsvirksomhed eller som en hobbyvirksomhed, afhænger af en konkret helhedsvurdering, der foretages på grundlag af samtlige relevante oplysninger, der kan belyse skatteyderens hensigt med afholdelsen af udgifterne.

I svaret på spørgsmål 103 fra Folketingets Skatteudvalg (Alm. del – bilag 237 af 6/2 1992) og i Skatteministeriets Redegørelse om Retsikkerhed 1992 er der foretaget en udførlig gennemgang af praksis. I praksis lægges vægt på, om landbruget er drevet teknisk/landbrugsfagligt korrekt, om driften er normal/sædvanlig for virksomheder af den pågældende art, og om virksomheden har haft fornødent omfang/varighed eller seriøsitet/intensitet.

Endvidere ses på, om der er udsigt til, at landbruget før eller siden kommer til at give overskud, om der er en særlig begrundelse for underskud, om skatteyderen har særlige forudsætninger, og om der kan påvises særlige private formål med driften. Rækken af kriterier vil formentlig ikke kunne angives udtømmende, og de kan indgå i vurderingen med vekslende vægt, alt efter hvilken type virksomhed der er tale om.

De ledende højesteretsdomme på området er UfR 1975.1065 H og UfR 1976.68 H.

UfR 1975.1065 H vedrørte en maskinfabrikant, der havde drevet to landejendomme på i alt ca. 30 ha med underskud i en årrække. Efter en sagkyndig erklæring var driften landbrugsmæssigt forsvarlig. Højesteret godkendte fradragsret for underskuddet under hensyn til, at »efter de foreliggende oplysninger, herunder de landbrugskyndiges erklæringer, må det lægges til grund, at indstævnte – uanset at han også har haft andre motiver til erhvervelsen – har villet drive ejendommene erhvervmæssigt forsvarligt.«

UfR 1976.68 H vedrørte en direktør for et revisionsfirma, der drev to landejendomme med et samlet areal på ca. 21 ha. Fradrag for underskud blev godkendt under hensyn til, at skatteyderen »havde til hensigt at drive landbrug på erhvervmæssig vis, at han havde de nødvendige faglige forudsætninger herfor, og at han efter overtagelsen tilrettelagde driften på en måde, der var almindelig på egnen, nemlig med korn og roeavl samt med grisehold. Det må endvidere anses for godtgjort, at en sådan driftsform på dette tidspunkt åbnede mulighed for et rimeligt driftsresultat, også selv om ejeren ikke var fuldtidsbeskæftiget på gården.«

Efter dommene er det således ikke afgørende, at ejendommene har givet underskud i en årrække, når hensigten har været erhvervmæssig drift. Da erhvervmæssig drift har til formål at opnå et overskud, må overvejelser om rentabiliteten nødvendigvis indgå ved vurderingen af, hvad der har været skatteyderens hensigt. Dommene kan således ikke tages til indtægt for, at overvejelser om rentabiliteten ikke er relevante. Fradrag for underskud kan blot ikke nægtes alene med henvisning til, at der har været tale om underskud i en længere årrække.